

De prisstigninger, der fandt sted, indtil også kulprisen steg, må vi vel have lov at opfatte som udslag af rent økonomiske kræfter, men da Englands kulråd ensidigt og kun overfor Skandinavien forhøjede kulprisen, synes man unægteligt at skimte en speciel engelsk økonomisk politik, som kan se ud til blandt andet at være vendt imod os.

Såvidt man forstår, har den engelske regering ment, at det ikke var den, men kulrådet, der fastsatte prisen. Som bekendt er den engelske kulindustri jo socialiseret eller nationaliseret, og ingen her i landet kan forstå, at den engelske regering under disse forhold skulle være uden indflydelse på en så vigtig ting som eksportprisen på Englands nationale produkt.

Englænderne forstår det heller ikke selv, hvilket med al ønskelig tydelighed fremgår af de artikler, den engelske presse har bragt i den senere tid. Det fremgår endelig også af debatten i det engelske underhus, at regeringen har godkendt kulrådets prispolitik.

Til selve prisspørgsmålet knytter sig da også problemet om de såkaldte *dobbeltpriser*, diskrimineringen, hvorefter der forlanges en højere pris til udlandet end den, man forlanger af de hjemlige industrier og forbrugere, et forhold, der er blevet yderligere forværret efter forhøjelsen.

Efter hvad *handelsministeren* udtalte, var kulprisens forhøjelse også kommet uventet og overraskende for regeringen, hvad man havde givet udtryk for i *en note til den engelske regering*.

I en svarnote havde den engelske regering meddelt, at den kunne tænke sig at gå ind i *prisforhandlinger* med Danmark vedrørende brændslet. Med henblik herpå ville en dansk delegation i nær fremtid rejse til London for at forhandle med englænderne om brændselspriserne og indkøbene af brændsel i 1950. „Vilkåret for at få brændselsprisforhøjelsen ophævet vil formentlig blive, at vi fra dansk side er villige til at indgå en kontrakt om kul- og koksindkøb i England, i hvert fald om kulindkøb for hele 1950. Et sådant tilbud skal vi fra dansk side naturligvis ikke afvise.

På den anden side er det klart, at de forhandlinger, der skal føres nu, kun kan føres under visse betingelser fra dansk side. Vi må vel for det første betinge os, at den stedfundne prisstigning helt og fuldt opvejes ved de indrømmelser, England nu vil give. Vi må forlange i kontrakterne at få indsat en såkaldt *benefit of fall clause*, det vil sige en klausul, der bestemmer, at såfremt England indenfor kontraktperioden sælger brændsel til andre lande til billigere priser, end vi har kontraheret om, skal vi have tilsvarende prisindrømmelser og ligeså hurtigt som andre lande.“